

บีเยยบีลวงแล้ว
จอกอกนกรายใน
มินานน้ำกลาไกล
ก็ชั่ว ควรวคิตคำ

เลยไป
แม่นหล้า
กินสู อติตนา
อย่าให้ขาดทูน 1

อินทรยราตร์ ฉันท์ ๑๒

สวัสตี ณ บางเขน
พระเป็นเจ้าพระเทวัญ
พระหลักเมืองเทาะระเห็จ
นิสิตพร้อมพระคาถา

ขณะเกณฑ์จะเปลี่ยนผัน
พระพิรุณ พระนาคา
ธ เสด็จและผ่านมา
มนเชิญพระคุ้มครอง

จะเวียนรำและจำป็น
อำนาจวิทยาปอง
จะแข่งขันวิชา อุก-
ฤ มัว วิชยาคาล

จิตพันภยาหมอง
บียศิชย์กะอาจารย์
ทมวณิคุณเจาน
คลให้หทัยกรม 2

ผิวหวังสร้างสวาทไว้
ระวังพิษ ณ อารมณ
เผคิมรักผคงลัก-
หะห่างกันก็เกิดท่วง

ทำนให้เหมาะให้สม
สิจจะชมจะขึ้นทรวง
ขณะมักมโนทวง
กลดลวักระบวนมาร

ก็เป็นเช่นฉะนั้นแน่
ซิเข้าใจจริตกานต์
ณ ชักฤกษ์ระหว้างลวง
กุศล - ชั่วลผลม

นรแก่ระเบียบजार
และอกัยพระพร้อมพลี 3
ฉนนำช่วงสมัยศรี 4
คนชู้ เจลยธรรม

“ชิต ศรีภู่” ประพันธ์แบบฉันทลักษณ์และเนื้อความ
“กัมภีร์ ภิญโญ” ตรวจและอธิบาย

คำอธิบาย

- 1 อันมนุษย์เราเกิดมา ย่อมมีบุญและกรรมเป็นบรรพบุรุษ เมื่อตายไปก็คิดทกลับแล้วบุญน้อยกว่าเมื่อครั้งเกิด เรียกขาดทูน ถ้าเพิ่มมากกว่าครั้งเกิดเรียกกำไร
- 2 จิตเศร้าหมอง ห่อเหี่ยวและรุ่มร้อน
- 3 แปลว่าดี หรือประเสริฐ
- 4 พระพุทธเจ้าทำนายไว้ว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๑๕ แบ่งเป็น ๓ ยุค ยุคที่ ๓ นี้ ตั้งแต่ ๒๕๑๓ ถึง ๒๕๑๕ ความดีและความชั่วที่ประกอบไว้จะบังเกิดผลลัพท์เต็มที่